अहं पूर्व्वमहं पूर्व्वमिति न्यघ्नन् सहस्रशः। सङ्घर्षणासनाङ्घ्रष्टैरश्वारोहैर्गतासुभिः।
हयाः परिपतन्ति स्म शतशोऽथ सहस्रशः। स्फुरतां प्रतिपिष्टानामश्वानां शीघ्रगामिनां।
स्वनताञ्च मनुष्याणां सन्नद्धानां विशाम्पते। शक्त्यृष्टिपाशशब्दस्तु तुमुलः समपद्यत।
भिन्दतां परमर्म्माणि राजन्दुर्म्मन्त्रिते तव। श्रमाभिभूताः संरब्धाः श्रान्तवाहाः पिपासवः।
विचेतनाश्च शितैः शस्त्रैरभ्यवर्त्तन्त तावकाः। मत्ता रुधिरगन्धेन बहवोऽत्र विचेतसः। १२५५
जघ्नुः परान् स्वकांश्चैव प्राप्तान् प्राप्ताननन्तरान्। बहवश्च गतप्राणाः क्षत्रिया जयगृद्धिनः।
भूमावभ्यपतन्राजन् शरवृष्टिभिराहताः। वृकगृध्रशृगालानां तुमुले मोदनेऽहनि।
आसीद्बलक्षयो घोरस्तव पुत्रस्य पश्यतः। नराश्वकायैः सञ्छन्ना भूमिरासीद्विशाम्पते।
रुधिरोदकचित्रा च भीरूणां भयवर्द्धिनी। असिभिः पट्टिशैः शूलैस्तक्षमाणाः पुनः पुनः।
तावकाः पाण्डवेयाश्च न न्यवर्त्तन्त भारत। प्रहरन्तो यथाशक्ति यावत् प्राणस्य धारणं। १२६०
योधाः परिपतन्ति स्म वमन्तो रुधिरं व्रणैः। शिरो गृहीत्वा केशेषु कबन्धश्च व्यदृश्यत।
उद्यम्य च शितं खड्गं रुधिरेण समुक्षितं। अथोत्थितेषु बहुषु कबन्धेषु नराधिप।
तथा रुधिरगन्धेन योधाः कश्मलमाविशन्। मन्दीभूते ततः शब्दे पाण्डवानां महद्बलं।
अल्पावशिष्टैस्तुरगैरभ्यवर्त्तत सौबलः। ततोऽभ्यधावंस्त्वरिताः पाण्डवा जयगृद्धिनः।
पदातयश्च नागाश्च सादिनश्चोद्यतायुधाः। कोष्ठकीकृत्य चाप्येनं परिक्षिप्य च सर्व्वशः। १२६५
शस्त्रैर्नानाविधैर्जघ्नुर्युद्धपारं तितीर्षवः। त्वदीयांस्तांस्तु सम्प्रेक्ष्य सर्व्वतः समभिद्रुतान्।
रथाश्वपत्तिद्विरदाः पाण्डवानभिदुद्रुवुः। केचित् पदातिनः पद्भिर्म्मुष्टिभिश्च परस्परं।
निजघ्नुः समरे शूराः क्षीणशस्त्रास्ततोऽपतन्। रथेभ्यो रथिनः पेतुर्द्विपेभ्यो हस्तिसादिनः।
विमानेभ्यो दिवो भ्रष्टाः सिद्धाः पुण्यक्षयादिव। एवमन्योन्यमास्थाय योधा जघ्नुर्म्महाहवे।
पितॄन् भ्रातॄन् वयस्यांश्च पुत्रानपि तथा परे। एवमासीदमर्य्यादं युद्धं भरतसत्तम। १२७०
प्रासासिबाणकलिले वर्त्तमाने सुदारुणे।
इति श्रीमहाभारते शल्यपर्व्वणि सङ्कुलयुद्धे चतुर्व्विंशतोऽध्यायः ॥ २४ ॥
॥ सञ्जय उवाच ॥ तस्मिन् शब्दे मृदौ जाते पाण्डवैर्निहते बले। अश्वैः सप्तशतैः शिष्टैरुपावर्त्तत सौबलः।
स यात्वा बाहिनीं तूर्णमब्रवीद्वै त्वरन् युधि। युध्यध्वमिति संहृष्टाः पुनः पूनररिन्दमाः।
अपृच्छत् क्षत्रियांस्तत्र क्व नु राजा महारथः। शकुनेस्तु वचः श्रुत्वा त ऊचुर्भरतर्षभ।
असौ तिष्ठति कौरव्यो रणमध्ये महारथः। यत्रैतत् सुमहच्छत्रं पूर्णचन्द्रसमप्रभं। १२७५
यत्रैते सुतनुत्राणा रथास्तिष्ठन्ति दंशिताः। यत्रैष तुमुलः शब्दः पर्ज्जन्यनिनदोपमः।
तत्र गच्छ द्रुतं राजन् ततो द्रक्ष्यसि कौरवं। एवमुक्तस्ततो योधैः शकुनिः सौबलस्तथा।
प्रययौ तत्र यत्रासौ पुत्रस्तव नराधिप। संवृतः सर्व्वतो वीरैः समरे चित्रयोधिभिः।
ततो दुर्य्योधनं दृष्ट्वा रथानीकैर्व्यवस्थितं। सरथांस्तावकान सर्व्वान् हर्षयन् शकुनिस्ततः।